

hallo Guy, kan jij deze mail op de blog zetten? Ik had die al in India verzonden maar is blijkbaar niet gelukt.

Goede dag beste bestuursleden en bridgevrienden. Ik wil even een verslag uitbrengen over onze reis naar India en de steun die we daar gegeven hebben dankzij jullie bijdrage. Wij zijn in Dehli aangekomen met 46 kg bagage waarvan 30 kg kleedjes, schoenen en knuffels. Deze brengen we altijd naar een jongensweeshuis en ze waren zo blij ermee. Wij hebben ze ook een som geld gegeven omdat de kinderen het koud hadden s 'nachts en ze geen pyjama's hadden. Ik zei dat we in februari terug kwamen om te kijken wat er met het geld gebeurd was. het was maar 11 graden in Dehli wat uitzonderlijk koud is. We zijn dan op 15 februari gaan zien en ze hadden pyjama's en matrassen gekocht. We hebben nog hemdjes en ondergoed gekocht en voor iedereen een mandarijn (50). Als we na onze trip naar het zuiden in Puri aankwamen kregen we het slechte nieuws dat we weer niet werden toegelaten in de bergen bij de Tattoos waar ons weeshuis ligt (zoek op: negatief reisadvies Orissa) We hebben de manager gecontacteerd en die is dan zelf met de nachtbus naar ons toegekomen. Hij had de foto's bij van de gedane werken met het geld van verleden jaar. Ze hebben wc's en een doucheruimte gebouwd, een basketbal ring geïnstalleerd en voor elk kind een rugzak gekocht. Er is ook nog een gedeelte stenen en cement en zand betaald om de volgende werken uit te voeren. Ze gaan muren bijmetselen om zo de lemen muren stilaan te vervangen. er wordt ook elke maand extra voedsel gekocht omdat ze te weinig geld hebben om elke dag voor alle kinderen goed eten te maken. Onze vertrouwensmannen Salim en Thiem gaan een oogje in het zeil houden en het werk regelen.

Dat in verband met het weeshuis. Normaal gaan we ook elk jaar naar Calcutta omdat we daar een 10-tal families helpen die op de straat leven met kinderen en alles. Zij hadden zich op het trottoir gesetteld met matrassen, vuurtjes, dekens, zeilen om zich te beschermen tegen de regen enz. we gingen dit jaar met de trein (omwille van de prijs 13eur) maar we waren erg verbaasd toen we die straat leeg vonden. De politie vertelde ons dat iedereen verjaagd was en de kinderen (ong 15) naar een kostschool gestuurd waren. De ouders moesten hun plan trekken. s 'Anderendaags zagen we al enkele van de moeders bedelen en ze herkenden ons. ze deden hun verhaal en we hebben de volgende dag zo een 12 pakketten laten maken met rijst, dahl, olie, toiletgerief enz. Ze waren er allermaal op het afgesproken uur en zeer tevreden. We gaan nu niet meer naar Calcutta omdat er geen kinderen meer bij betrokken zijn.

Eenmaal terug in Puri hebben we daar een weeshuis gevonden met 105 kinderen. ze hebben het beter als onze kindjes in de bergen maar toch zijn het arm schaapjes. Er moesten zo een 20 tal peuters eten als wij aankwamen en ze kregen alleen maar rijst. De mensen die er werkten waren wel heel lief en de tieners die er verbleven leken heel content. Wieske en ik hebben dan van het sponsorgeld wat nog over was schoentjes (30 stuks) hemdjes, ondergoed en mandarijnen en bananen en wat snoep gebracht. Ze waren dolblij. We zijn nog eens terug geweest om te vragen wat we konden doen in verband met het voedsel. dat is intussen geregeld (tijdelijk dan) Het was voor ons heel dankbaar om steeds die blij gezichten te zien en wij willen u nogmaals danken voor uw steun en vertrouwen.

Groetjes Blanche en Wieske.

